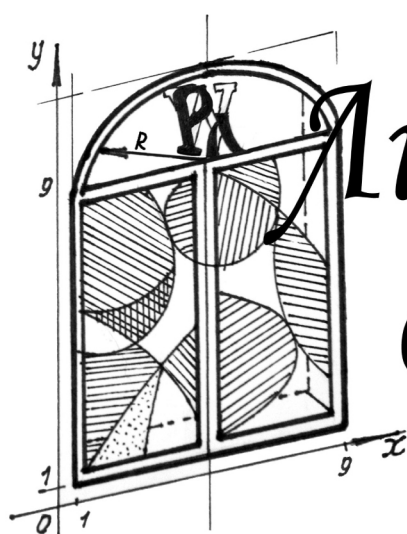

Ліцейні вітражі

ГАЗЕТА РУСАНІВСЬКОГО ЛІЦЕЮ №25 КВІТЕНЬ 2014

РУСАНІВСЬКОМУ ЛІЦЕЮ 20 РОКІВ!

Надворі весна. Тепла, привітна, світла ... Русанівський ліцей відзначає своє 20-річчя. Це так мало в порівнянні з вічністю! Але достатньо, щоб встигли прорости паростки добра, взаєморозуміння, любові, поваги. Невтомні сіячі — наші вчителі, більшість з яких протягом 20 років разом будують школу Мрії. Тут поважають Особистість, навчають і навчаються натхненно, щиро люблять математику, яка і є тим зернятком, з якого виріс Русанівський ліцей.

З Днем народження, рідний РЛ!

Русанівський ліцей знайомству радий
З охочими до відкриттів і знань.
Тут будуть і піднесення, і спади.
Приєднуйтесь скоріше й без вагань!

Для нас сім'єю став він, зовсім юний,
Тут кожен день — оновлений вітраж,
Бринять щомиті неповторно струни.
Підтримка — не омана, не міраж.

Не треба здогадів, думок, ілюзій,
Що ще ліцей не мудрий, молодий.
Це світ, де всі — твої найкращі друзі,
Усі шляхи завжди ведуть сюди.

Катерина Пузирна,
випускниця 2012 р.

ЯКЩО ДУЖЕ ВІРИТИ

Якщо дуже вірити, що ми можемо виховати геніїв, то ми їх обов'язково виховаємо. І коли-небудь, заповнюючи анкету, хтось із них напише у відповідній графі, що закінчив Русанівський ліцей. Чи тішить це честолюбство? Безперечно, так!

Але все ж таки зігріває душу те, що Русанівський ліцей закарбується у свідомості більшості (хай не геніальних, але навчених мислити!) наших випускників як потужний імпульс пробудження смаку до самого процесу мислення, пізнання. А це значить, що ми виховали і продовжуємо виховувати інтелектуалів, які приймають істини, що проголошуються, не до відома, а до розуму й серця. А це багато чого варте!

Пилаєва В.П.,
учитель ліцею
в 1999-2010 рр.

ГІМН РУСАНІВСЬКОГО ЛІЦЕЮ

Ліцей знайти наш просто:
Сюди протоптані стежки,
І навіть всі дорослі
Цей шлях забути не змогли.

Коли настане осінь,
Відкрий для себе двері ці,
І весь цей теплий простір
Назавжди лишиться в тобі.

Приспів

Русанівський ліцей —
Ми всі одна сім'я,
Тут чутно сміх дітей,
Щасливі ти і я.

Тебе тут зрозуміють,
Підкажуть, як себе знайти.
Тут кожен здатен щиро
Підтримати, допомогти.

РЛ — не просто букви,
Це зовсім не прості слова,
Це пошук вічних істин,
Це розум і ясна душа.

Приспів

Русанівський ліцей —
Ми всі одна сім'я,
Тут чутно сміх дітей,
Щасливі ти і я.

МИР ВАШОМУ, НАШОМУ ДОМУ!

Шановні,
учні, колеги,
батьки, друзі!

Минає ще один рік нашої співпраці. Сподіваюсь, що й цього разу наш ліцей підтвердить статус навчального закладу високого рівня за результативністю в навчанні. Напруження, творчість, самоосвіта, участь в олімпіадах, конкурсах, змаганнях районного, міського, Всеукраїнського рівнів, відкриті уроки — неодмінна складова об'єднаних зусиль учнів та педагогів. Друк наукових статей, робота в МАН, виставки творчих робіт, спортивні змагання складають розмаїття палітри творчих здібностей учнів ліцею.

З повагою

Директор
І.Бельцевич

ИСТОКИ РУСАНОВСКОГО ЛИЦЕЯ

Вспоминает Галина Апостолова, кандидат физико-математических наук, учитель-методист, профессор Киевского областного института последипломного образования учителей, автор 5 учебников и более 10 пособий по математике.

СНАЧАЛА БЫЛО «СЕМЕЧКО»

В 1988 году одна научная работница («я») вдруг задумалась о смысле жизни и решила «наследить» не только научными работами в области теоретической физики (игра ради игры), а еще чем-то более жизненно важным. А что может быть важнее детей? Заметим, что в роду этой «работницы» бабушка, тетка, отец были преподавателями и весьма незаурядными. А сама она (т.е. «я») имела опыт организации вечеров и КВН-ов дома и в походах с «кучей» подростков, вела (естественно бесплатно) кукольный кружок. Наши спектакли мы показывали не только в школах, садиках, но и в Доме малютки, детских отделениях Онкоцентра и Института ортопедии.

Решив расширить свое «хобби» с кукольного театра на преподавание математики, наивная энтузиастка пришла к директору СШ №136, где на тот момент учились ее дочки и где ее знали (см. выше). Директор сказала, что её школа лучшая в районе, предложила начать в другой школе, например СШ №182, по ее мнению, худшей в районе.

Директор СШ №182, Соколов Юрий Георгиевич, выслушав кандидатуру физмат наук театрально-походной специализации, предложил работу (по совместительству).

Так «СЕМЕЧКО», благодаря смелости Ю.Г., осенью 1988 обрело почву в СШ №182.

ПОТОМ БЫЛ «РОСТОЧЕК»

Росточек пробивался непросто. Для начала Ю. Г. предложил посетить все три 9-х класса и выбрать тот, в котором хотелось бы работать. Я выбрала 9-А класс, самый проблемный из предложенных (куда учителя боялись идти на замену) — у этих детей были живые глаза. Я полюбила этих «оторв», и они начали отвечать мне взаимностью, а, заодно, начали влюбляться и в математику. Класс на математику был разделен на две группы. Более слабая группа приходила на первые уроки, а вторая — вечером (после моей работы в институте). Через пару месяцев на вечерние занятия стала приходить и группа №1 (добровольный «второй подход»!).

К концу года мои дорогие «оторвы» начали делать нешуточные успехи, но проблемы с другими предметниками только усугубились. Весной 1989 года руководитель 9-А сказала: «Раз они для Вас такие хорошие — берите в этом классе классное руководство!!!». Так я стала школьным учителем.

Вот этот класс «оторв» и есть настоящим росточком Русановского лицея. Росточек начал интенсивно расти. Его питали летние занятия математикой в палатках под Полтавой, поездки в Москву и на раскопки в Ольвию, литературные чердаки (стихи на сеновале при свете фонарика) и вечера на Ивана Купала, и коллективное руководство старшего класса над младшим, и, конечно, крепнущая любовь к математическим задачам.

Пришли первые (массовые) победы на районной, а позже и на городской олимпиадах по математике, договор с КПИ и 100% поступление выпускников.

Не могу не вспомнить районную олимпиаду, по-моему, 1990 года, когда мы впервые победили СШ №136,

но через массовую апелляцию геометрической задачи на построение. После того, как я настояла, чтобы жюри проанализировало работы моих учеников, учитель, поставивший детям нули, в сердцах воскликнула: «Ну кто сейчас изучает сегмент, вмещающий данный угол!»

Вопрос с преподаванием физики тоже решился. Мой супруг, Апостолов Александр Исакович, работал научным сотрудником Института полупроводников. А его отец был известным учителем физики, и генетика не проспала. Когда А.И. надоело быть бесплатным репетитором моего любимого 9-А, он тоже перешел на работу в СШ №182. (Сегодня его ученики всегда в списках победителей Всеукраинских и международных олимпиад по физике).

РАСТЕМ И РАЗВИВАЕМСЯ

«Росточку» стало тесно в рамках школьных часов. Подготовив бумажки про первые победы, мы с Ю.Г. направились к зав. РОНО Горюновой В.З. — в СШ №182 появились классы с углубленным изучением математики. Нужны были учителя — нестандартные личности, не только знающие, но и любящие математику. А где их взять?

В те времена Исаак Аркадьевич Кушнир проводил авторский семинар. (С гордостью отношу себя к его «ученицам»). Мастерство и энтузиазм Кушнира, его методические разработки собирали «на огонек» нестандартных учителей. Среди них были и Сан Толич с Григорием Борисовичем, известные ныне как Шамович и Филипповский. Вот они и разделили мою ношу. Началось бурное развитие физмат направления в СШ №182.

И.А.Кушнир

ПОРА СОЗДАВАТЬ ЛИЦЕЙ!

Нашему «подростку» стали тесны рамки физмат классов. Подготовив бумажки «про победы» мы с Ю.Г. Соколовым и В.З. Горюновой направились в ГОРОНО. Не знаю, что легче — работать с детьми или готовить «бумажки»? Но без помощи Ю.Г. в «писанине» и без помощи В.З. в продвижении соответствующих бумажек лицея бы не было! Результат — не только оформление РЛ как юридического лица, но и строительство дополнительного здания!

Рассказывать можно еще много. Это и эпопея «Зеленой школы» под Полтавой (сами строили). Однажды там директора Соколова Ю.Г., приехавшего посмотреть, как изучается математика на лужайках, накануне Ивана Купала ученики бросили в воду прямо в костюмчике. (А я Вас, Ю.Г., предупреждала: «Мои бросят, снимите костюмчик», а вы говорили: «Директора — не поспеют!»). Это и походы наземные и подземные. Это и вычерпывание воды со льдом из строящегося здания лицея, когда учителя с учениками по колено в воде спасали новостройку. Впрочем, это уже история самого Лицея.

А когда было жутко трудно, некоторые «доброжелатели» вопрошали: «Зачем тебе это нужно, ты думаешь, что во дворе школы тебе поставят шоколадный памятник и будут облизывать?» Так вот, жизнь вернула мне мои «вложения». Мои старшие внуки Анастасия Коваленко и Данил Андрущенко — учащиеся именно Русановского лицея. Когда Анастасия стала студенткой, с удивлением обнаружила, что большинство студентов с «неудовольствием» вспоминают школьные годы.

Спасибо тем, кто подхватил и взрастил наш «росточек», продолжает традиции РЛ и в наше непростое время дарит детям радость творчества и сотрудничества!

Спасибо всем моим ученикам за совместный поиск путей открытия гармонии мира через математику. В каждой из моих книг — частичка каждого из вас!

Директор СШ №182 Ю.Г.Соколов

На День народження прийнято дарувати подарунки. І наша газета вирішила зробити щось таке оригінальне... О, еврика! Думки роїлися навколо назви газети. Хотілося, щоб випуск до 20-річчя став справжнім вітражем — різнобарвним, неповторним. Ми згадали давно забуту, але дуже гарну традицію ліцею, коли кожний клас

мав свою газету. А чому б не спробувати класні газети зібрати в один номер? Знай наших! Сказано — зроблено! Отже, друже, ти тримаєш у руках вітраж, до якого доклали свого таланту й хисту всі класи ліцею. Ми всі різні, але водночас єдині, бо всіх нас об'єднав і здружив наш Русанівський ліцей.

Посміхнися нам, ліцейний світе!!!

МРІЯ ЗДІЙСНИЛАСЯ

Ось і наш клас навчається в Русанівському ліцеї. Нарешті здійснилася мрія кожного з нас бути членом цієї дружної родини! Привітні вчителі, усміхнені діти, схвилювані батьки — таким було враження від 1 вересня. А скільки нових вражень ми пережили за невеликий проміжок часу навчання в ліцеї. Можна взяти хоча б Вереснівку. Багато хто з нас уперше в своєму житті пішов у похід, і, хоча відсутність цивілізації трохи лякала, усі були задоволеними!

Ми зовсім не хотіли залишати наші лісовий табір, хоча добре розуміли, що треба вертатися до Києва. Приємна, тепла, дружня атмосфера походу дуже нас згуртувала, і ми відчували, як у ліцеї діти спілкуються, як підтримують один одного, незважаючи на вік. Скільки яскравих моментів довелося пережити, пізнати нового. Особливим випробуванням для нас стала Нічна гра. Ми розуміли, яких зусиль коштувало підготувати такі цікаві етапи для великої кількості дітей та ще й у нічному лісі, проте воно було того варте.

І це був усього невеличкий фрагмент нашого бурхливого ліцейного життя!

МАТЕМАТИКА НЕ ЗНАЄ КОРДОНІВ

Зовсім недавно, у кінці лютого, двоє учнів нашого класу ввійшли до команди РЛ, що представляла наш ліцей та Україну в цілому на змаганнях у Москві. Їздили вони на математичний турнір «Математика без кордонів». Крім нашої команди, у турнірі брали участь команди з Москви, Тамбова, Черняківська, Сочі. Незважаючи на таку конкуренцію, наша команда виступила досить результативно, а наші однокласники — Кадиров Кадір і Яцків Катерина — посіли призові місця. Та, звичайно, крім математичних змагань, ліцеїсти мали змістовний відпочинок. Відвідали декілька музеїв, у тому числі Третяковську галерею, покаталися в московському метро і відпочили, граючи в різні інтелектуальні ігри. Кожен день був цікавим і незабутнім. Тож, гарно провівши час, наша дружна команда повернулася додому!

Скільки у нас людей в класі?

$$\frac{3^3 + 15768 : 584 + \sqrt{729}}{3} + \sqrt{\frac{\sqrt{1296}}{2} + \sqrt{81} \times 2} = ?$$

Хлопці Дівчата

Редколегія 7 класу:
Вероніка Стародуб,
Женя Фарафонов,
Каріна Скубенко,
Катерина Яцків
у співпраці з активом класу

МАТЕМАТИЧНИЙ БІЙ!

У Русанівському ліцеї є цікава традиція. Це математичні бої між батьками й дітьми. Мабуть, ніхто з нас раніше не був на такому бою. У нашому класі він відбувся. Було дуже цікаво розв'язувати задачі, знаючи, що за стінкою те саме роблять наші батьки! Ми розуміли, що змагатися з батьками — це не те саме, що змагатися з дітьми, рівень яких ти знаєш. Цікаво було спостерігати, якими способами розв'язували задачі наші батьки, які і є нашими першими вчителями. Звичайно, ми воліли перемогти, проте бій закінчився перемогою батьків. Та ми не засмутилися. Ми раділи, бо розуміли, що скласти конкуренцію такій сильній команді не так уже й легко. Кожен запам'ятає цей день на все життя!

5 ФАКТІВ ПРО КЛАСНОГО КЕРІВНИКА 7 КЛАСУ

ВАЛЕНТИНА ВОЛОДИМИРОВИЧА:

1. У дитинстві хотів стати пожежником, проте все ж таки став учителем!
2. Навчався на мікробіолога, але врешті-решт викладає світову літературу.
3. Домашній улюбленець — кішка, на ім'я Маша.
4. Не подобається твір Джонатана Свіфта «Мандри Гуллівера».
5. Любить читати фантастичні романи.

Наш 8 клас веселий та оригінальний. Ми з великим задоволенням разом підкоряємо Олімп науки та незабутньо проводимо вільний час на Вереснівках та Маївках, в аквапарку та боулінгу, бібліотеці та планетарії, на концертах та в музеях. Нас $7 + 23 = 30$.

ЧТО ТАКОЕ ЛИЦЕЙ?

Что такое Лицей?

Ответить непросто!

Это, может, попытка
Вывраться к звёздам!

Это взлёты, паденья,
Зачёты, волненьё...
Это всё-таки — Творчество
И Вдохновенье!

Припев

Решаем задачи —
И каждая с норовом...
Орешек науки
Грызётся небыстро!..
И всё-таки здорово,
Здорово, здорово
Быть лицеистом!..

Что такое Лицей?

Как ты понимаешь?

Это — чувство свободы!
И слово «товарищ»,

Поединок с задачей —
трудный и честный!
И учиться! И жить!
И дружить — интересно!..

Что такое Лицей?

Это помощь кому-то!

Это — вера в любовь,
В Человека и Чудо!

На рассвете тумана
Волшебные чары...
И палатки, и песни
У костра под гитару!..

*Григорій Філіпповський,
учитель математики*

ПРИХОДЬТЕ ДО НАС ЗА ШАФУ

Дівчаток, як завжди, менше. І це зрозуміло: ми — фізмат! У кожного свої таланти. Деякі розв'язують надскладні задачі, деякі пишуть цікаві та захоплюючі оповідання, інші вміють створювати всім гарний настрій. Але де ж відбуваються справжні веселощі?.. У нас за шафою. Для сторонніх людей шафа — лише невеликий склад книжок, а за ним усього-на-всього роздягальня. Але насправді там відбувається багато цікавих речей: міні-показ нових моделей, фехтування віниками, міні-буфет, міні-волейбол та ще багато різних «міні».

Наші дівчата, як, мабуть, і решта дівчат планети, полюбляють солоденьке, тож інколи приносять тортики. І не лише на свята, а просто так. Але про таку річ, як ніж, усі, звісно, завжди забувають. Кому ж він потрібен? Оскільки ми математичний клас, нас відвідала геніальна думка — порізати торт одним із геометричних приладів — лінійкою. Можливо, це і не надто зручно, зате весело і, звісно, смачно. І, як ви зрозуміли, це торжество відбувалося за шафою. Якщо хочете смачно поїсти та весело провести час, приходьте до нас за шафу. Будемо раді!

Наталія Василенко

НАРНІЯ 8 КЛАСУ

Здається, що наш клас нічим не відрізняється від інших 8 класів у нашому місті, країні і навіть у світі.

Ми так само, як і вони, любимо бешкетувати, запізнюватися на уроки. Проте, якщо придивитися трошки краще, можна розгледіти нашу особливість. Ми утворюємо свій власний світ — Нарнію. Цей світ неповторний, і не варто його порівнювати з Нарнією, створеною Льюїсом Керролом, хоча ці два світи мають дещо спільне. Наприклад, у нас є свій Лев і Вічна зима. Наш Лев — Олександр Анатолійович Шамович. Є своє військо кентаврів та фавнів, яке захищає храм Науки і здобуває своїми численними перемогами на олімпіадах та в конкурсах славу й честь РЛ та, безперечно, собі.

Усіх учителів РЛ ми дуже поважаємо й любимо. Якщо вам цікаво подивитися на унікальних людей, суперпрофесіоналів, приходьте до нас на уроки. Не дивуйтеся, що в нас інколи стоїть галас. Ви можете подумати, що ми заважає-

мо вчителям, проте ні! Насправді ми проводимо консилиуми, у яких узгоджуємо всі «за» та «проти» того, що було сказано на уроці. Що стосується телефонів, які час від часу магічним чином з'являються в наших руках, то вони вкрай бувають необхідними для підтвердження наших власних слів, для надання їм певної вагомості. А ось на уроках алгебри та геометрії ми завжди сидимо мовчки, адже ми не можемо сперечатися з аксіомами та теоремами. Для нас немає неможливих задач, саме тому ми, повні ентузіазму, беремося час від часу будувати трисектрису кута або квадрат, площа якого дорівнювала б площі кола. Нас не лякає те, що ще ніхто у світі цього не зробив. Це ще більше підбурює та надихає, адже ми всі хочемо подарувати цьому світу щось нове.

Слід сказати, що для багатьох сучасних школярів уроки здаються пекельними муками. Проте для нас, ліцейстів, це просто ще один привід посміхнутися та сказати «дякую». Подякувати мудрим наставникам, чудовим однокласникам, з якими можна не просто цікаво поговорити, а й від душі повеселитися. Наша Нарнія — це надзвичайне королівство, у якому є, окрім інших достоїнств, ще і право на власну думку. Тож приходьте сюди! Ви обов'язково знайдете цікавого співрозмовника, мудрих і всерозуміючих учителів і не пожалкуєте про проведений тут час.

Курбатова Софія

ЛІЦЕЮ, З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Інколи, ідучи зранку до ліцею, думаємо: «Цікаво, яким би було наше майбутнє, якби ми не навчалися в ліцеї?» Воно обов'язково було б, але інакшим. Добре, що ми сьогодні маємо реальність, у якій є Русанівський лі-

цей. На щастя, ніхто з нашого 9 класу не може нарікати на своє теперішнє життя. Щодо навчання, то ліцей, безумовно, дає дуже високий рівень знань, які сягають далеко за межі шкільної програми. Якщо говорити про життя в цілому, ліцей нас наповнює людяністю, приємним спілкуванням, справжньою дружбаю, відчуттям близького, невіддільного патріотизмом. Ми горді тим, що навчаємось в РЛ, що живемо в Києві, що народилися в Україні. Ліцей нам рідний. Це наша Alma Mater.

Від усього серця вітаємо всіх із 20-річчям нашого Русанівського ліцею. Бажаємо невичерпної творчості, досягнень своїх цілей. Пам'ятаймо, що «РЛ — це пошук вічних істин, це розум і душа».

КЛУБ НАСТІЛЬНИХ ІГОР

Лунає дзвоник на перерву чи з останнього уроку, але ніхто в нашому класі і не збирається відпочивати або бігти стрімголов з ліцею. У нас є на що переключити свою увагу, є неймовірний світ, який міцними мотузками цікавості прив'язує все більше людей. Це світ різноманітних інтелектуальних настільних ігор. Це вам не «Танки» комп'ютерні!

А все почалося одного осіннього дня, коли невеличка компанія сіла на килим навколо гри «Каркассон». Це і був перший неофіційний збір клубу. З того часу з'явилося багато нових і цікавих ігор, кожна наступна перевершувала попередню. І чим більше ми граємо, тим більше людей до нас приєднується. Найголовніше те, що ніхто не є професіоналом, усі ми новачки-делітанти. Як колись гра в шахи чи шашки захоплювала наших дідусів, так настільні ігри дуже урізноманітнили життя, наповнили змістом наш вільний час. Крім того, вони є дуже корисними, адже розвивають інтуїцію, стратегічне мислення, вміння домовлятися з іншими гравцями. Тому всіх, хто бажає знайти друзів, гарно і з користю проводити час, урешті-решт відірватися від своїх айфонів, чекаємо в нашому клубі «9+».

ПРИЗОВЕ МІСЦЕ НА ОЛІМПІАДІ ЧИ РЕТЕЛЬНА ПІДГОТОВКА?

Уже не за горами літо, а для 9 класу це означає одне — ДПА. Той, хто посів призове місце на олімпіаді в місті, звільняється від неї. Імовірність забування частини матеріалу дуже висока. Звичайно, є учні, які нічого не забудуть, бо справді добре знають і розуміють предмет. Але є й ті, хто перед олімпіадою зубрив або на самій олімпіаді підгледів чи ще щось... Тому ненаписання ДПА для них — випробовування долі. Спочиваючи на лаврах переможця, вони можуть легко опинитися серед аутсайдерів, бо недостатньо розуміють предмет, адже зазубрене швидко забувається, а списане взагалі не відкладається ні в яких закутках пам'яті. То для них прийти на ДПА — це реальний «шанс» погіршити оцінку і розпрощатися з олімпіадною «12».

Що ж, існує вихід для обох груп переможців. Вихід для першої є більш-менш очевидним: вони можуть, як у нас в класі, допомагати іншим з підготовкою до ДПА, розв'язуючи й пояснюючи різні завдання. Для непевних переможців найефективнішим буде перечитування підручників і конспектів — проходження матеріалу від А до Я.

Що ж стосується тих олімпіадників, які зважились на ДПА, щоб ще раз себе переконати та й усіх інших: «Я знаю», то тут ситуація більш складна і відповідальна. Найголовніше — не поспішати! Зайвий раз себе перевірити, бо, за великим законом Всесвіту, помилки роблять не в

прикладках довжиною в півкілометра, ще й поділених на корінь, а в простих розрахунках, на зразок: $2 + 2 = 3$. Тому тут найважливіші ролі виконують Уважність і звичайна Підготовка (з тими ж самими однокласниками).

Висновок: немає різниці, чи писати ДПА, чи не писати. Якщо людина знає предмет, то вона його напише, головне — не втратити отримані знання. А як саме це робити — немає значення. Головне — кінцевий результат: що лишилося в голові.

Успіхів на Державній підсумковій атестації!!!

Редактор
Олександр Кшиванський

МИ ДОРОСЛІШАЛИ РАЗОМ

Незабаром ми випустимось і станемо зовсім дорослими й серйозними. Тоді, зібравшись до ліцею вже на зустріч випускників, ми візьмемо з собою не важкі рюкзаки з книжками, а яскраві спогади веселих ліцейних буднів, походів та мандрівок.

Ось уже 5 років минуло. А здається, що ніби це було вчора. Вступні іспити, перша лінійка в Ліцеї, уроки, подорожі і знайомства з багатьма унікальними людьми — усе змішалось в дивному калейдоскопі спогадів. А тепер ми стоїмо на порозі нового життя і сміливо дивимось у майбутнє.

Ми не можемо не робити помилок: вони частина нашого життя, а найголовніше — вони допомагають знайти нам правильний шлях. Оглядаючись назад, ми згадуємо ті веселі безтурботні часи, коли все було так просто. І зараз хочеться вибачитися перед тими, кого ми могли мимохіть образити. Сказати ДЯКУЄМО всім тим, хто навчав нас і вкладав у нас частинку себе. Хто вірив і підтримував до останнього, коли наші руки опускалися. Щире спасибі нашим вчителям, наставникам та батькам!

Марія Проніна

КОЖЕН ВІДНАЙДЕ СЕБЕ

Прийшовши до ліцею в сьомому класі, я була зовсім дитиною. За роки навчання в цьому закладі я не просто подорослішала, а дійсно розкрилась як особистість. Оскільки я присвячую більшу частину свого життя творчості, переймалася тим, що фізмат — це не для мене. Та, як виявилось, мене тільки підтримали в цьому. Русанівський ліцей — це не тільки цілодобові задачі та рівняння, це, насамперед, велика дружна та творча родина, де кожен віднайде себе. Отож я з радістю брала участь саме у творчому житті ліцею.

Після дев'ятого класу я вирішила вступити до Академії естрадних та циркових мистецтв, тим самим мусила закінчити навчання в ліцеї. При Академії є вечірня школа, прийшовши до якої, я зрозуміла, що дуже сумую за РЛ. Сумувала настільки, що повернулася. Тепер я здобуваю освіту в двох навчальних закладах. Я зрозуміла, що скільки б ти не пробув тут, слід Ліцею залишається в тобі назавжди!

Анна Надзвон

ГАЛОПОМ ПО ЄВРОПАХ

Навчання в ліцеї — це суцільне свято. Кожного дня відбувається щось незабутнє. Лекції, семінари, олімпіади, матбої, концерти, фестивалі, екскурсії та подорожі. Рік пролітає настільки швидко, що навіть оком не встигнеш змигнути. Ми всі дуже здружились, навіть на канікулах не розлучаємось. За ці 5 років ми з нашим класним керівником Давидовою Марією Леопольдівною де тільки не побували: проїхали чи не всю Україну та завітали до багатьох європейських країн. Карпати, Крим, Польща, Росія, Чехія, Німеччина — далеко не повний перелік наших мандрів. Дуже весело згадувати наші подорожі й трохи сумно, бо хочеться знову повернутися туди й пережити все ще раз, але це вже історія... історія нашого шкільного життя...

ТЕПЛО СЕРДЕЦЬ

Коли ти вже не в змозі витримати місто, його бурхливість та натиск, варто зробити *intermezzo*, тобто перерву, і вирушити в ліцейний похід.

Завдяки незмінному гуру наших походів Олександрові Анатолійовичу Шамовичу атмосфера походів є особливо теплою та по-домашньому затишною. Саме тут можна духовно оновитися та ожити серцем. Друзі, учителі і навіть незнайомі люди — усі стають невід'ємною частиною тебе самого. У поході відкриваєш для себе щось нове. І в собі, і в інших. Адже інколи в нестримному коловороті життя забуваєш про головне — про тепло в серці, що має нести кожна людина.

У походах природа — найкращий учитель. Ти ніби повертаєшся до своїх джерел і по-новому відкриваєш деякі істини.

Але це тепло в серцях назавжди з нами, і, мабуть, воно буде всім нам гарним дороговказом у нестримних потоках життя...

Алла Безвершенко

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ — ЗДОРОВИЙ ДУХ

Наше тіло — це храм душі. Коли з нашим тілом щось не в порядку, ми не можемо насолоджуватися життям.

жизнью сповна, якими високими, розумними, талановитими ми не були б. Загроза нашому здоров'ю, нашому тілу може одразу

зруйнувати всі наші успіхи в житті: творчість, славу, кар'єру, сім'ю, любов. Я займався багатьма видами спорту: волейболом, тенісом, футболом, воркаутом. Кожен вид спорту привносив у моє життя щось нове, гартував нові риси мого характеру. Я рекомендую всім заняття спортом! Вони необхідні будь-якій людині, та в першу чергу — дітям. Без занять фізичною культурою неможливо стати витривалим, сміливим та успішним.

Влад Лебедєв

КОРОЛІВСТВО КУРОЧКИ ДОРИ

Одного дня у тридев'ятому царстві, що, за сучасними даними, знаходиться десь на Русанівці, сталася важлива подія. Зустрілися там шукачі пригод, які згодом стали гордо називати себе 11-Б класом Русанівського ліцею. Наше «королівство», чи не найменше в історії РЛ, складається з п'ятнадцяти підданих. Ви вже звикли бачити їх кожного дня в коридорах фортеці ліцейної, та знаєте про них рівно нічого. Насправді ж, нам є чим похвалитися!

Кожен учень класу нашого є лицарем своєї справи, володарем якостей досі не знаних, магом наук розуму недосяжних... Одним із таких лицарів-богатирів є Дмитрик Рачок.... Ми б ніколи не досягли такого нечуваного успіху, якби цьому не посприяла нелюдська віра в наші сили і впевненість у тому, що «ми всіх зробимо», найспортивнішого хлопця класу нашого.

Підтримати дух бойовий або підірвати загрозливу тишу уроку завжди зможуть дотепник Пострелко й гострослов Мороз. Якщо ви не знаєте цю легендами оповиту парочку, імовірно, ви не учень РЛ.

ЩО Я ОТРИМАВ?

Коли я дізнався про те, що переїду до Києва, автоматично перейшовши в 11 класі до нової школи, зокрема до Русанівського ліцею, мене охопила буря емоцій. З одного боку, круто вчитися в одній із найпрестижніших та кращих шкіл міста-мільйонника, але з іншого — я побоювався так званої «золотої» молоді, нових учителів, яким потрібні гроші, а на учнів, грубо кажучи, начхати.

Але що ж у результаті я отримав? Я познайомився з новими дуже хорошими і добрими однокласниками, які аж ніяк не відкинули мене, а навпаки прийняли в своє коло. Я став частиною класу всього за якийсь місяць, хоча раніше повинно було пройти набагато більше часу, щоб я влився в колектив.

Що ж стосується вчителів... Я ніколи не бачив такого бажання й прагнення донести знання, пояснити те, що я не розумію, і найголовніше — такої турботи про своїх учнів. Усі вчителі виявилися, певною мірою, фанатами своєї справи, і те, як вони подають матеріал, просто неможливо не зрозуміти.

Дух, який панує в ліцеї, настільки сильний, що його не можна не відчувати. Атмосфера турботи і взаємодопомоги, немає ворожнечі, заздрощів і взагалі будь-яких негативів, якими перенасичений сучасний світ. Я вперше відчув себе частиною колективу, якому я потрібен.

Гліб Шимко

Як тая ромашка прекрасная, цвіте в нашому гаю дружби і знань Панков Романко. Саме ця квіточка посмішку викликає на обличчях наших. У цьому ж саду бувають і Михалко Красиков, Андрійко Зимненко й Олекса Калініченко.

А той, чиє ім'я не промовляють уголос, той, хто своїм переконливим виглядом сіє страх у душах чужинських, Глібчик Шимко, насправді є лицарем доброти вселенської.

Сіячем доброзичливості й генієм думки технарської є Сашко Кривицький, у народі знаний як Доббі. Подейкують, що він є чорним магом (на такі думки наводять шати його темні й музика та містичная, що була ним уподобана!). Але в костюмчику він виглядає досить-таки по-королівськи.

Легенда про лицарів Круглого столу пов'язує Костика Сахацького й Ігорка Козицького. Славетний воїн Костянтин не зупиниться ні перед якими непосильними перешкодами, як і його вірний помічник Ігор.

А якщо ж до слуху вашого долинають з кабінету нашого відгуки гнівні про шедеври літератури світової, то це не Антон Чехов лютує, а Антончик Будаєв захоплення виражає.

Ну а справжньою окрасою цього королівства є розумні і неприступні кралі:

Валюха
Жерук

Таїсочка
Нагорна

Настуся
Трушик.

А ось таємничка Курочка Дора... Напевно, мало хто помічав її, але ця крихітка ховається в куточку, на шафі. Саме вона, так думає жіноча частина нашого королівства, справжня володарка магії!

Вона оберігає наш клас від поганих оцінок. Існує повір'я, що якщо перед важливою контрольною хтось із дівчат погладить її тричі, вона вбереже нас від невдач нечуваних.

P.S. Не намагайтеся зазіхати на нашу Дору: вона громадянка незалежного королівства 11-Б на території суверенного РЛ.

Тая Нагорна, Настя Трушик

Мой дорогой Лицей!

С Днем рождения тебя!

Как много талантливых и творческих людей ты собираешь под своей крышей! Как много замечательных и успешных людей ты уже воспитал! С каким теплом я вспоминаю тебя, твоих учителей, мамку, концерты, литературные вечера, твою теплую семейную атмосферу...

Желаю тебе ещё очень много юбилеев, и пусть твои выпускники приводят своих детей и внуков учиться! С праздником!

С Днем рождения!

Татья Морозова, 11Б, выпуск 2003

РІЗНОБАРВ'Я 10-А

Привіт усім! Ось і ми — 10-А клас. Уже достатньо дорослі, але ще і не випускники. Навчання, як і всі ліцейсти, ми приділяємо багато часу, але все одно є можливість займатися тим, що тебе розвиває всебічно. Тому в кожного учня нашого класу є свої мрії та захоплення, які є важливою частиною його життя. Хтось малює або займається туризмом, а деякі захоплюються музикою або танцями. Головне те, що кожен із нас не тільки пірнає у власне захопленнями, а й завжди підтримує друзів у нових починаннях.

Багато хто з нашого класу вже не один рік віддає перевагу заняттям у туристичному гуртку. Вони з радістю ходять на тренування по вихідних та беруть участь у різних змаганнях і зльотах. А в ліцейних походах завжди з радістю допоможуть новачкам, бо вони вже мають досвід. Завдяки заняттям із туризму однокласники стали надійними друзями, навчилися командній роботі та допомогли один одному.

Але туризм не єдине захоплення учнів нашому класу. Рік тому була створена райдужна музична група «Chameleons», яка на даний момент складається з 4 музикантів. Кожен учасник вирізняється по-своєму: Жорік завжди підіймає настрій своїм різнобарв'ям та посмішками, Ваня змушує хитати головою в такт під ритм його гітари, Сергій захоплює, підбадьорює ритмічними ударами на ударній установці, а Макс додає драйву будь-якій пісні. Багато їхніх друзів та наших однокласників не один раз побували на репетиціях у хлопців, щоб самим почути їх музику. Перебуваючи на репетиції, можна не просто відкрити для себе нове звучання, а й відчути характер кожного з них. Назва «Хамелеони» дуже символічна: кожна з пісень звучить дуже незвично. Почувши «Seven Nation Army», ти сам уявляєш себе відомим музикантом: хочеться закрити очі й грати на своїй уявній гітарі. А слухаючи «The Happiest Days Of Our Lives», з'являється бажання відправитись в якусь подорож.

Хлопці дуже талановиті й наполегливо працюють над собою, так що результат не змусив чекати — вони вже мають своїх фанів, які хочуть слухати їх знов і знов, щоб ще раз насолодитися міні-виступом. Нещодавно в «Chameleons» відбувся перший концерт, який переконав, що з кожним днем блискуче майбутнє цього гурту стає на крок ближче до хлопців.

Ми всі дуже різні. Кожен із нас має свої думки, переконання, захоплення тощо. Але головне в нашій маленькій сім'ї — допомога та підтримка.

Олександра Бітаєва

ЛІЦЕЙНІ ВІТРАЖІ

Адреса редакції: Київ, бул. Давидова, 17 А
E-mail: info@rl.kiev.ua

Редакція: художнє оформлення Дудник Поліни
О.Артеменко, учитель укр. мови та літератури,
О.Мирфайзиев, учитель інформатики.
Сайт ліцею: www.rl.kiev.ua

ОДКРОВЕННЯ НОВОБРАНЦІВ

Ще рік тому ми й не думали про те, що 75 годин на тиждень проводитимемо разом. Усі ми навчалися в різних школах та гімназіях Києва, а дехто навіть в Обухові та Донецьку. Але вже більшість із нас хотіла щось змінити в своєму житті. От і змінили, успішно склавши іспити до Русанівського ліцею. Тому сьогодні навчаємося в одному класі. Ми — 10-Б клас Русанівського ліцею, до якого входять 5 дівчат та 17 юнаків. Прийшовши до десятого класу, не знаючи один одного, сміливо та наполегливо разом здобуємо знання. Звичайно, велика заслуга в цьому і нашого класного керівника — Овсяннікова Олексія Анатолійовича.

Кожен із учнів створює і доповнює наш колектив, відіграє значну роль в його формуванні. У важких ситуаціях підтримуємо один одного, а коли все начебто добре, можемо трохи й посваритися. Та це не серйозно, адже всі ми доброзичливі. Хоч які перешкоди нам не заважали, усе одно залишаємося вірними товаришами. Кожен з учнів має своє захоплення, і всі вони такі різні й цікаві, що важко перерахувати їх усі.

Звісно, наш клас не ідеальний, і ми можемо засмутити вчителів... Та всіма силами намагаємося цього не робити. Жарти, веселощі, сміх та приколи — усе це про нас, бо ми не втрачаємо можливості покращити настрій усім, хто нас оточує. Правда, через наші добрі жарти нас інколи підозрюють навіть в тому, чого ми й не робили. Але ми не падаємо духом через такі непорозуміння.

До речі, ми також полюбаємося пригоди й різні заходи в школі. Погодьтеся, завжди цікаво випробувати себе в чомусь новому. Ми залюбки проводимо час усім класом поза ліцеєм, коли з'являється така можливість. А чого варта була Вереснівка в середині жовтня, коли ми разом на три дні ходили в похід?..

Класна статистика:

к-ть з'їдених пиріжків — 10710;

к-ть травм через «навчання» — 0;

к-ть травм через травми — 7;

к-ть неповернених ручок — 101;

к-ть учителів доведених до ручки — 6;

к-ть падінь зі стільця — 20;

к-ть скидувань зі стільця — 48;

Колосс Русанівський, який міг би побудувати наш клас, стань ми один на одного, сягнув би 40 м;

вага цього жахіття — 1800 кг;

к-ть хвилини сміху на день — 1340.

Колективна творчість 10-Б класу

